

mænd at indbringe deres Sag for Domstolene, naar der er Tvivl om deres Lønningforhold. Dette er en Ændring fra i Fjor, men jeg tror ikke, at det kan siges at være nogen meget betydningsfuld Ændring. I hvert Fald synes det mig overmaade rimeligt, at Statsbanernes Tjenestemænd ligesom alle andre Statsborgere faar Adgang til at indanke deres Sag for Domstolene. Men en særlig Grund til, at Ændringen er foretaget, er Hensynet til at bringe dette Forhold for Statsbanernes Vedkommende i fuld Overensstemmelse med den Praksis, som i øvrigt følges fra Finansministeriets Side, og Ændringens Fremkomst skyldes en Henstilling fra Finansministeriet.

Jeg ser mig desværre ikke i Stand til at besvare det Spørgsmaal, som det ærede Medlem stillede til mig, Spørgsmaalet, om en samlet Overvejelse af Statens Pensionsforhold vil blive genoptaget i Aar. Jeg maa have Lov til at henvise det ærede Medlem til ved Lejlighed at spørge Finansministeren derom. Det er mig ikke bekendt, at der for Tiden finder saadanne Overvejelser Sted.

Dernæst spurgte det ærede Medlem, om et lignende Forslag som det, der var fremme her i Fjor om Erstatningsansvar for Brandskader, foraarsagede ved Jernbanedrift, kunde ventes fremsat i Aar. Den Skæbne, som dette Lovforslag fik i Fjor, var jo mere end trist. Det var ikke blot saaledes, at man fra de fleste Sider var imod Lovforslagets Affattelse, men Modstanden var rettet paa selve Lovforslagets Princip. Jeg er — og deri ved jeg at være enig med det ærede 5te kongevalgte Medlem — fremdeles af den Opfattelse, at dette Lovforslags Princip var rigtigt. Jeg tror, det vil være en Nødvendighed saavel for Privatbanernes som for Statsbanernes Vedkommende at faa tilvejebragt en tilfredsstillende Ordning af dette Forhold. Imidlertid vil det ærede Medlem forstaa, at jeg ikke er upaa-virket af en saadan Modstand som den, dette Lovforslag mødte i Fjor, og at jeg maa betinge mig nogen Tid dels til yderligere Overvejelse af Spørgsmaalet, dels ogsaa til at forhandle med de i denne Sag interesserede Parter, inden jeg paa ny fremkommer med et Lovforslag derom; thi det vilde jo være overordentlig ønskeligt, om det kunde lykkes mig at fremsætte Lovforslaget i en saadan Form, at det kunde i hvert Fald møde principiel Tilslutning fra Flertallet i dette Ting; ellers er vi jo ingen Vegne kommet.

Ejsing: Jeg er ganske enig med den højtærede Minister, naar han siger, at vi skal bort fra Centralisation og hen imod Decentralisation. Om det kan opnaas ved dette Forslag, skal Tiden vise, men jeg skal gøre opmærksom paa, at den Gang vi fik den nuværende Lov, blev det meget stærkt fremhævet netop af Ordføreren i dette Ting, at det gode ved denne Lov, vi nu vilde faa, var, at vi derved fik en Decentralisation. Vi fik den ikke alligevel, det indrømmer den højtærede Minister jo. Hvor Fejlen ligger, ved jeg ikke. Det, der bliver det væsentlige og afgørende ved hele denne Sag, bliver vel, hvilken Mand eller hvilke Mænd vi faar til at føre Loven ud i Livet. Man tilsigtede den Gang fra Rigsdagens Side — det blev sagt udtrykkeligt her — en Decentralisation, men man fik den som sagt ikke; jeg haaber, det ikke skal gaa paa samme Maade nu, jeg tror virkelig, det er en Decentralisation, vi skal have, for at det skal nytte noget med en ny Ordning.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Jeg skal til det ærede 1ste Medlem for 10de Kreds (Ejsing) sige, at man kan ikke vente, at en Lov om Styrelsen af denne Institution skal virke i den Grad automatisk, at den Lovordning, vi nu har, af sig selv skulde have medført en Decentralisation, selv om dette var Forudsætningen. Naar dette ikke er lykkedes, hænger det ganske sikkert sammen med en stærkt fremtrædende Lyst til det modsatte hos Statsbanernes Administration og en tilsvarende Mangel paa Interesse, Evne eller Styrke til at fremtvinge den fra de tilsynsførende Myndigheders Side. Det vil jo ikke være muligt for mig at give Løfter om, hvorledes en ny Lov eventuelt vil kunne komme til at virke, da det er overmaade sikkert, at min Indflydelse paa Lovens Forløb i hvert Fald vil blive begrænset, men jeg kan kun sige til det ærede Medlem, at for saa vidt det kommer til at staa til mig at gennemføre denne Lov i Praksis, vil jeg lægge den allerstørste Vægt netop paa den Side af Lovens Princip, og det vil jeg kunne erklære saa meget sikrere, som det allerede under den nuværende Ordning har været mig meget magtpaaliggende i videst muligt Omfang at praktisere saadanne Tanker. I øvrigt tror jeg, at man nu i større Omfang end tidligere vil kunne regne med, at enhver fremtidig Trafikminister vil have den Side af Sagen stærkt under Overvejelse, fordi Erfaringerne, sy-